

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ

МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ

САДОВО-ПАРКОВИЙ
ЛАНДШАФТ І ДЕКОРАТИВНЕ
ФІТОРИЗНОМАНІТТЯ
ОЧИМА ДОСЛІДНИКІВ

КИЇВ - БІЛА ЦЕРКВА

12 листопада 2020 р.

СИНТЕЗ АНАМОРФНОГО ТА САДОВО-ПАРКОВОГО МИСТЕЦТВ

Н. Б. Новачок, студентка магістратури

О. В. Колесніченко, д.б.н., професор

*Національний університет біоресурсів і природокористування України,
м. Київ, Україна*

Протягом своєї багатовікової історії садово-паркове мистецтво зазнало великої кількості модифікацій. Природа людини постійно прагне до змін, тому і сьогодні проблема формування унікального просторового середовища поставила перед ландшафтними дизайнерами та архітекторами завдання пошуку нових засобів і прийомів роботи. Одним з них стало використання в садово-парковому мистецтві анаморфоз.

Метою даної роботи є аналіз синтезу анаморфного та садово-паркового мистецтва.

Анаморфне мистецтво (від гр. «повернення форми») – це мистецтво створення зображень в спотвореній проекції або перспективі, що змушує глядача використовувати спеціальні пристрої або займати певну точку огляду для того, щоб відновити вихідні зображення.

Отримані таким способом зображення являю собою анаморфози. Існують чотири відомі їх види: перспективний, дзеркальний, діоптричний та анаморфоскопічний. В садово-парковому мистецтві можливе використання усіх видів, проте сьогодні відомі приклади лише перспективного та дзеркального.

Перші відомі спроби інтегрування анаморфоз у садово-паркове мистецтво були здійснені лише у ХХІ столітті. Найвідомішими з них були інсталяції «Кому вірити?» (Ф. Абелане, м. Париж) та «Рухомі дюни» («NÓS Architectes», м. Монреаль, Франція), а також скульптури у вигляді двохметрового трикутника Пенроуза (М. Хемакерза, м. Офвен, Бельгія) та дзеркала у формі циліндричного анаморфоскопу (А. Мак Кей, Дж. Хант, м. Кітченер, Канада).

Для побудови садово-паркових композицій з використанням анаморфоз застосовуються різні засоби, зокрема: рельєф та мікрорельєф, рослинність, малі архітектурні форми (у вигляді «неможливих фігур, з дзеркальною поверхнею тощо), покриття доріг, майданчиків, доріжок, а також водні поверхні. Принцип же їх створення полягає у застосуванні методу центрального проектування.

Отже, в результаті даної роботи було: проаналізовано світовий досвід інтеграції анаморфоз в садово-паркове мистецтво, в ході чого встановлено, що частка «гібридних» об'єктів на сьогоднішній день є мізерною; запропоновано засоби створення анаморфних садово-паркових композицій, а також принцип їх побудови. Таким чином, можна говорити про перспективність включення анаморфоз в садово-паркове мистецтво, як інструменту реновації, що посилить весь комплекс просторових якостей, формуючи при цьому їх індивідуальний і неповторний образ.